

RÅDETS FORORDNING Nr. 17/64/EØF

af 5. februar 1964

om betingelserne for støtte fra Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget

RÅDET FOR DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE FÆLLESSKAB HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab, særlig artikel 43,

under henvisning til Rådets forordning nr. 25 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik¹⁾,

under henvisning til forslag fra Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Det europæiske Parlament²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det økonomiske og sociale Udvalg, og

ud fra følgende betragtninger:

For at Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget kan fungere, er det nødvendigt at fastsætte betingelserne og fremgangsmåderne for finansieringen af den fælles landbrugspolitik. På grund af Fondens forskellige former for udgifter sker dette i en garantisektion og en udviklingssektion;

for garantisektionens vedkommende må der fastsættes generelle regler for hele den fælles landbrugsmarkedsordning, inklusive de markeder for hvilke Rådet vil lade forordning nr. 25 få gyldighed;

den metode, der benyttes til beregning af de eksporterede nettomængder, og som skal anvendes som grundlag for fastsættelse af restitutionsudgifterne ved udførsel til tredjelande, skal nærmere bestemmes, og i denne henseende er den såkaldte basisproduktmetode den bedst egnede; ved denne beregning skal desuden visse former for handel, der gennemføres under særordninger, lades ude af betragtning;

satsen for den laveste gennemsnitsrestitution skal korrigeres med henblik på at udelukke virkningerne af udførsel, der ikke er repræsentativ, eller af bestemmelser, der

betegner en undtagelse fra den almindelige fælles markedsordning;

der bør foretages en nærmere udformning af sådanne almindelige betingelser for at yde godtgørelse for interventionsudgifter på hjemmemarkedet, som gælder for hele den fælles markedsordning;

for at garantisektionen kan fungere bedst muligt, er det uomgængeligt nødvendigt, at der fastlægges en fremgangsmåde, der giver de pågældende medlemsstater mulighed for at opnå støtte fra Fonden, idet der især sørges for, at alle bevisligheder forelægges for Kommissionen;

de foranstaltninger til strukturforbedringer, hvortil der kan opnås støtte fra Fonden, skal vedrøre tilpasning og forbedring af produktionsvilkårene for landbruget, tilpasning og udvikling af landbrugsproduktionen, tilpasning og forbedring af landbrugsprodukternes handelsmæssige udnyttelse samt fremme af landbrugsprodukternes afsætningsmuligheder;

det er nødvendigt at fastsætte generelle og særlige kriterier for ydelse af støtte fra Fonden, således at projekterne er i overensstemmelse med Fællesskabets interesser;

for at kunne vurdere de forskellige projekters betydning for Fællesskabet er det nødvendigt, at disse indpasses i fællesskabsprogrammerne;

af hensyn til den tid, der kræves ved tilrettelæggelsen af fællesskabsprogrammerne, bør der imidlertid tilvejebringes mulighed for i højst to år at finansiere projekter, uanset om disse er indpasset i et fællesskabsprogram;

med hensyn til visse former for foranstaltninger bør der gøres en særlig indsats for oplysning på det landbrugsfaglige område og for den faglige uddannelse; der må ligeledes i særlig grad tages hensyn til de sociale forhold for de personer, der er beskæftiget ved landbruget; endelige bør støtte fra Fonden fortrinsvis ydes til projekter, som er indpasset i et kompleks af foranstaltninger, der er egnede til at fremme den regionale økonomiske udvikling for at muliggøre den bedst mulige anvendelse inden for rammerne af den almindelige økonomi af alle de faktorer, der kan påvirke strukturerne;

¹⁾ EFT nr. 30 af 20.4.1962, s. 991/62.

²⁾ EFT nr. 157 af 30.10.1963, s. 2640/63.

landbrugets rentabilitet er ofte utilstrækkelig til at finansiere forbedringen af landbrugsstrukturerne, og det er vigtigt at landmændene tilskyndes til at forøge deres produktivitet; det forekommer derfor ønskeligt, at Fonden stiller kapitaltilskud til deres disposition, udbetalt ad én eller flere gange;

Fondens støtte må imidlertid ikke bevirke, at konkurrenceforholdene påvirkes i et omfang, der er uforeneligt med de i traktaten formulerede principper;

for at sikre overensstemmelse mellem de af Fællesskabet og medlemsstaterne iværksatte foranstaltninger forekommer det hensigtsmæssigt, at de projekter, der skal finansieres af Fonden, er blevet anerkendt af den pågældende medlemsstat, og at denne deltager i finansieringen;

for at sikre, at de begunstigede overholder de betingelser, der er stillet ved ydelse af støtte fra Fonden, bør der indføres et effektivt kontrolsystem, ligesom der bør skabes mulighed for at udsætte, nedsætte eller ophæve støtten fra Fonden;

den i forordning nr. 25, artikel 7, stk. 1, fastsatte beregningsmåde, der angår den del af medlemsstaternes bidrag, der vedrører »nettoimporten«, bør præciseres, idet det bestemmes, at denne beregning foretages særskilt for hver sektor i den fælles markedsordning;

for at lette Fondens virksomhed i almindelighed bør der sørges for et snævert samarbejde mellem medlemsstaterne og Kommissionen i en komité for Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget;

med hensyn til støtte fra Fondens garantisektion, bør det forbeholdes fondskomiteen at afgive udtalelser om de grundlæggende principper fra fællesskabsfinansieringen, idet det dog overlades til forvaltningskomiteerne for de enkelte varer at afgive udtalelser om visse foranstaltninger, der er direkte forbundet med den fælles markedsordnings virksomhed;

med hensyn til støtte fra Fondens udviklingssektion, bør det forbeholdes den stående Komité for landbrugsstrukturerne, der er oprettet med henblik på at fremme samordningen af landbrugsstrukturpolitikken at afgive udtalelser; fondskomiteen bør desuden konsulteres om de finansielle aspekter i forbindelse med støtte fra Fonden,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

1. Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget, der er oprettet i medfør af artikel 1 i forordning nr. 25 om finansiering af den fælles landbrugspolitik og herefter benævnt »Fonden«, omfatter to sektioner:

- garantisektionen,
- udviklingssektionen.

2. Garantisektionen omfatter de af Fonden finansierede udgifter til restitutioner ved eksport til tredjelande og interventioner på hjemmemarkedet.

3. Udviklingssektionen omfatter de af Fonden finansierede udgifter, der er en følge af fælles foranstaltninger, der er vedtaget for at virkeliggøre de mål, der er fastsat i artikel 39, stk. (1), afsnit a) i traktaten, herunder de strukturændringer der er nødvendiggjort af udviklingen i fællesmarkedet eller er nødvendige, for at dette marked kan fungere på en hensigtsmæssig måde.

4. De udgifter til administration og personale, der afholdes af medlemsstaterne og af dem, der modtager støtte fra Fonden, bæres ikke af Fonden.

FØRSTE DEL

GARANTISEKTION

I. Udgifter til restitutioner ved eksport til tredjelande

Artikel 2

1. De nettomængder der eksporteres af hver medlemsstat til tredjelande og som tjener som beregningsgrundlag for tilbagebetaling af de restitutioner ved eksport til tredjelande, der er fastsat i artikel 3, stk. 1, afsnit a) i forordning nr. 25, udregnes efter den såkaldte basisproduktmetode, idet følgeprodukterne konverteres til basisproduktækvivalent.

Rådet fastlægger på forslag fra Kommissionen og med kvalificeret flertal listen over basisprodukter for hver af den fælles markedsordnings sektorer.

Ved udarbejdelsen af denne liste følger Rådet princippet om, at der ved basisprodukt forstås et produkt, for hvilket afgiften ved import beregnes efter selvstændige kriterier og ikke i forhold til importafgiften for et andet produkt.

2. Følgeprodukterne omregnes til basisproduktækvivalent ved at anvende de koefficienter, der er fastsat inden for rammerne af den fælles markedsordning.

3. Der kan dog skønsmæssigt fastsættes koefficienter i de tilfælde, hvor:

- a) bestemmelser om den fælles markedsordning fastsætter flere koefficienter for et følgeprodukt på grund af dets sammensætning eller dets udstyr;
- b) et følgeprodukt er fremstillet af flere basisprodukter;
- c) produkter med afvigende kendetegn, der er nævnt i en og samme toldposition, er fremstillet af samme basisprodukt;
- d) de statistiske data ikke giver mulighed for at skille et følgeprodukt ud fra en gruppe af produkter.

Desuden kan der for produktionsårene 1962/1963 og 1963/1964 fastsættes specifikke koefficienter, såfremt der fremstilles flere følgeprodukter af samme basisprodukt.

Listen over de i dette stykke omtalte koefficienter udarbejdes efter fremgangsmåden i artikel 7.

4. Ved den af hver medlemsstat foretagne beregning af de nettomængder, der er eksporteret, tages der ikke hensyn til:

- a) transaktioner, der er gennemført under en suspensiv toldordning for importafgiften;
- b) transaktioner, der er gennemført under en ordning, hvis økonomiske virkning kan sammenlignes med den under litra a) omtalte ordnings virkning, og som yder tilsvarende administrative garantier;
- c) transaktioner, der er gennemført med toldfri indførsel og uden ydelse af restitutioner i henhold til en undtagelse fastsat i bestemmelserne om den fælles markedsordning.

De nærmere regler for anvendelsen af dette stykke fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26.

De garantier, som den under litra b) nævnte ordning giver, og dennes økonomiske virkning bedømmes efter fremgangsmåden i artikel 7.

Artikel 3

1. Med henblik på fastsættelsen af den i artikel 3, stk. 1, litra a) i forordning nr. 25 omtalte restitutionssats beregner hver medlemsstat én gang om året gennemsnitsrestitutionen for hvert basisprodukt for garantisektionens bogføringsperiode i den i artikel 4 i Fondens regnskabsregulativ anførte betydning.

2. Beregningen foretages for hvert basisprodukt ved at dividere de samlede bevilgede restitutioner for dette basisprodukt og følgeprodukterne med bruttomængderne af dette basisprodukt og af følgeprodukterne konverteret til basisproduktækvivalent, der er eksporteret til tredjelande. Bruttomængderne beregnes efter metoden i artikel 2, stk. 4. Med hensyn til oksekødsektoren, udelades frosset kød imidlertid af beregningen af den laveste gennemsnitsrestitution.

Efter fremgangsmåden i artikel 26 fastsættes der særlige bestemmelser for den eksport, der foretages under en overgangsordning, der er fastsat inden for rammerne af forordningerne om den fælles markedsordning.

3. Inden for de i artikel 9, stk. 1, fastsatte frister giver hver medlemsstat Kommissionen meddelelse om gennemsnitsrestitutionssatsen for hvert basisprodukt, grundlaget for dens beregning såvel som de faktorer, der er

nødvendige for de i artikel 4, stk. 3 omtalte eventuelle korrektioner.

Artikel 4

1. På basis af de data, der tilvejebringes ved anvendelsen af artikel 3, stk. 3, fastsættes de laveste gennemsnitsrestitutioner, der skal lægges til grund for hele Fællesskabet, efter sammenligning af de årlige af medlemsstaterne bevilgede gennemsnitsrestitutioner, efter fremgangsmåden i artikel 26.

Ved denne sammenligning er det hensigtsmæssigt, såfremt omstændighederne taler derfor:

- at udelade gennemsnitsrestitutioner for kvanta, der ikke er repræsentative i den i stk. 2 anførte betydning;
- at foretage korrektioner i henhold til stk. 3.

2. Ved kvanta, der ikke er repræsentative, forstås de til tredjelande eksporterede bruttomængder, der er beregnet efter metoden i artikel 2, stk. 4, og som for hver medlemsstat og for hvert basisprodukt, inklusive de til basisproduktækvivalent konverterede følgeprodukter, repræsenterer mindre end 5% af de af hele Fællesskabet til tredjelande eksporterede bruttomængder.

For især at tage hensyn til den stabile eller ustabile karakter af eksporten af det pågældende produkt kan de ikke-repræsentative kvanta, der skal udelades, nedsættes til 4% eller sættes op til 6% efter fremgangsmåden i artikel 26. Eksportens stabilitet vurderes ved en undersøgelse af dataene vedrørende eksporten i en periode, der mindst omfatter de to foregående år.

3. Der foretages korrektion af hver medlemsstats gennemsnitsrestitutioner efter fremgangsmåden i artikel 26, hvis restitutionerne påvirkes af de foranstaltninger, der er truffet inden for rammerne for den fælles markedsordning, og som tilsigter:

- a) at fravige den for Fællesskabet fastsatte nedre prisgrænse;
- b) at nedsætte importafgifterne over for tredjelande, godkendt for en periode på over 3 måneder;
- c) at yde restitutioner til produktionen;
- d) for mejeriprodukterne at yde produktionstilskud, der er nødvendiggjort for at nå en indikativpris.

De korrektioner, der skal foretages, svarer til virkningen af de af medlemsstaterne iværksatte foranstaltninger og beregnes i overensstemmelse med de inden for rammerne af den fælles markedsordning fastsatte bestemmelser.

Når i en medlemsstat, der har en nettoeksport den således korrigerede laveste gennemsnitsrestitutionssats er

højere end dens reelle gennemsnitssats, lægges sidstnævnte til grund for beregningen af godtgørelsen. For en medlemsstat, der har en nettoeksport, og som i overensstemmelse med første afsnit litra d) yder produktionstilskud inden for rammerne af den fælles markedsordning, for så vidt angår mælk og mejeriprodukter, forhøjes dens reelle gennemsnitssats imidlertid med virkningen af disse tilskud.

II. Interventionsudgifter på hjemmemarkedet

Artikel 5

1. Ved interventioner på hjemmemarkedet, der i henhold til artikel 3, stk. 1, litra b) i forordning nr. 25 har samme formål og funktion som restitutioner ved eksport til tredjelande, forstås enhver foranstaltning, der er undergivet fællesskabsregler inden for rammerne af den fælles markedsordning, og som har til formål at fjerne de varemængder fra markedet, som dette ikke kan aftage, når der, for at afhjælpe overskudssituationen, blot skabes sikkerhed for, at der med hensyn til disse varers afsætning på hjemmemarkedet iværksættes egnede foranstaltninger, der ikke muliggør afsætning på sædvanlig vis.

2. For hver sektor i den fælles markedsordning konstaterer Rådet, der træffer sin afgørelse med enstemmighed på forslag fra Kommissionen, i løbet af anden etape og senere med kvalificeret flertal, at disse foranstaltningers formål og funktion er de samme som for restitutioner ved eksport til tredjelande og fastsætter de nærmere regler for støtte fra Fonden.

Artikel 6

1. Ved andre interventioner på hjemmemarkedet forstås efter bestemmelsen i artikel 3, stk. 1, litra c) i forordning nr. 25 enhver foranstaltning på hjemmemarkedet, der foretages i henhold til fællesskabsregler inden for rammerne af den fælles markedsordning, når det drejer sig om en obligatorisk foranstaltning eller en foranstaltning hvis formål er helt eller delvis at undgå en sådan.

I det sidste tilfælde kan den udgift, der kan godtgøres ikke overstige den, der skulle have været godtgjort for den således afværgede foranstaltning.

2. De betingelser, som skal være opfyldt, for at de pågældende udgifter kan godtgøres, fastlægges på forslag af Kommissionen for hver sektor i den fælles markedsordning af Rådet, der i den anden etape træffer sin beslutning med enstemmighed og senere med kvalificeret flertal.

III. Fremgangsmåde for garantisektionen

Artikel 7

I de tilfælde, hvor der henvises til denne artikels bestemmelser, gælder fremgangsmåden i artikel 26 i forordning

nr. 19 om gradvis oprettelse af en fælles markedsordning for korn eller, alt efter sektoren, enhver fremgangsmåde, der er identisk og fastsat i de tilsvarende artikler i de andre forordninger om oprettelse af en fælles markedsordning.

Artikel 8

Medlemsstaterne sender til Kommissionen for hvert kvartal inden for en frist på højst 3 måneder en fortegnelse med følgende angivelser:

- a) Angivelse i mængde og værdi af bruttoudførslen til tredjelande og bruttoindførslen hidrørende fra tredjelande for hvert basisprodukt, inklusive de til basisproduktækvivalent konverterede følgeprodukter i overensstemmelse med artikel 2, såvel som størrelsen af de restitutioner, der er ydet for disse varer ved udførsel til tredjelande;
- b) for hver varegruppe angivelse af de mængder, som er omfattet af de i artiklerne 5 og 6 nævnte interventioner, såvel som de tilsvarende udgifter.

Artikel 9

1. De pågældende medlemsstater indgiver én gang om året, før 1. oktober, en ansøgning til Kommissionen om godtgørelse for restitutionsudgifter ved eksport til tredjelande og for interventionsudgifter på hjemmemarkedet for perioden 1. juli til 30. juni, hvilke udgifter skal afholdes af Fondens garantisektion. For perioden 30. juli 1962 til 30. juni 1963 indsender medlemsstaterne imidlertid deres ansøgninger om godtgørelse tre måneder efter denne forordnings ikrafttræden.

2. De oplysninger, som medlemsstaternes ansøgninger om godtgørelse skal indeholde såvel som den form, hvori de skal indgives, bestemmes efter fremgangsmåden i artikel 26.

Artikel 10

På grundlag af de ansøgninger, der er indgivet i overensstemmelse med artikel 9, stk. 1, træffer Kommissionen en gang om året afgørelse om støtte fra Fonden efter høring af fondskomiteen.

ANDEN DEL

UDVIKLINGSSEKTION

I. Anvendelsesområde

Artikel 11

1. Foranstaltninger inden for Fondens udviklingssektion vedrører:

- a) Tilpasning og forbedring af produktionsbetingelserne inden for landbruget;

- b) Tilpasning og udvikling af landbrugsproduktionen;
- c) Tilpasning og forbedring af landbrugsvarernes afsætning;
- d) Udvikling af landbrugsvarernes afsætningsmuligheder.

2. De i stk. 1, litra a) og b) nævnte foranstaltninger kan vedrøre landbruget; den, der er nævnt i stk. 1, litra c) og d), kan vedrøre landbrugsvarerne, så snart de er undergivet den fælles markedsordning.

Artikel 12

1. Ved tilpasning og forbedring af produktionsbetingelserne forstås i den i artikel 11, stk. 1 nævnte betydning, at man gennem foranstaltninger inden for landbrugsbedrifterne eller inden for flere landbrugsbedrifter eller uden for disse landbrugsbedrifter fremmer den effektive kombination af produktionsfaktorerne i landbruget med det formål at muliggøre deres bedst mulige anvendelse inden for rammerne af den generelle økonomi.

2. Ved tilpasning og udvikling af produktionen i den i artikel 11, stk. 1 nævnte betydning forstås:

a) Produkternes kvantitative tilpasning til afsætningsmarkederne;

b) Produkternes kvalitative forbedring.

3. Ved tilpasning og forbedring af landbrugsvarernes afsætning i den i artikel 11, stk. 1 nævnte betydning forstås udstyr til afsætning inden for landbrugsbedrifterne eller inden for flere landbrugsbedrifter eller uden for disse landbrugsbedrifter inden for følgende sektorer:

a) Forbedring af oplagring og opbevaring;

b) Udnyttelse af landbrugsvarerne;

c) Forbedring af afsætningskredsløbet;

d) Bedre kendskab til faktorerne vedrørende prisdannelsen på markederne for landbrugsprodukter.

4. Ved udvikling af landbrugsvarernes afsætningsmuligheder i den i artikel 11, stk. 1 nævnte betydning forstås fællesskabsforanstaltninger til forøgelse af forbruget af visse landbrugsvarer inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik i overensstemmelse med traktatens artikel 41, litra b).

II. Generelle og særlige betingelser for støtte fra Fonden

Artikel 13

1. Støtte fra Fonden ydes til projekter, for hvilke der er indgivet ansøgning til Kommissionen efter fremgangsmåden i artikel 20.

2. I denne forordning forstås ved »projekt« ethvert offentligt, delvis offentligt eller privat projekt, der udelukkende eller delvist har til formål at forbedre landbrugsstrukturen i den i artikel 11, stk. 1 nævnte betydning.

3. Der ydes støtte fra Fonden til den del af projektet, der angår forbedring af landbrugsstrukturen i den i artikel 11, stk. 1 nævnte betydning.

Artikel 14

1. For at kunne få støtte fra Fonden må et projekt opfylde alle følgende generelle kriterier:

a) Indgå i et fællesskabsprogram, der er fastlagt i overensstemmelse med artikel 16;

b) Tilsigte en tilpasning eller en udvikling af landbruget, der er nødvendiggjort af de økonomiske følger af gennemførelsen af den fælles landbrugspolitik eller som går ud på at imødekomme dennes behov;

c) Yde tilstrækkelig garanti med hensyn til den varige økonomiske virkning af den foretagne forbedring af landbrugsstrukturen.

I en periode på to år fra denne forordnings ikrafttræden kan de projekter, der vedrører en given foranstaltning, imidlertid få støtte fra Fonden, selv i mangel af et program, der dækker denne foranstaltning indtil det tidspunkt, hvor et sådant program er fastlagt.

2. Med hensyn til de i artikel 11, stk. 1, litra a) og b) nævnte foranstaltninger, skal hvert projekt ligeledes opfylde følgende kriterier:

a) Tilsigte at gøre landbrugsbedrifter økonomisk levedygtige eller holde landbrugsbedrifter økonomisk levedygtige og forøge deres konkurrenceevne;

b) Lægge tilstrækkelig vægt på problemerne vedrørende oplysning og landbrugsmæssig uddannelse for at udnytte de påtænkte investeringer bedst muligt;

c) Bidrage til forbedring af de sociale og økonomiske forhold for dem, der er beskæftiget ved landbruget.

Artikel 15

1. Projekterne får fortrinsret med hensyn til at opnå støtte fra Fonden, når de indgår som et led i foranstaltninger, der har til formål at fremme den harmoniske udvikling af den almene økonomi i det område, hvor disse projekter skal gennemføres.

2. Den i stk. 1 omtalte fortrinsret kan give sig udtryk i opnåelse af såvel en præferencestilling blandt de projekter, der opfylder de i artikel 14 omtalte kriterier som mere fordelagtige vilkår for støtten.

Artikel 16

1. Fællesskabsprogrammer fastlægges af Rådet på forslag af Kommissionen efter fremgangsmåden i traktatens artikel 43.

De skal tage hensyn til de foranstaltninger, der er truffet af Rådet inden for rammerne af bestemmelserne i artikel 3 i Rådets beslutning af 4. december 1962 om koordinering af landbrugsstrukturpolitikken.

2. Hvert fællesskabsprogram skal fastlægge:

- a) Det mål, der skal virkeliggøres, og arten af de foranstaltninger, der skal træffes i medfør af artikel 11, stk. 1;
- b) De områder, hvor den væsentligste indsats skal gøres;
- c) Procentsatsen eller procentsatserne for støtte fra Fonden for de enkelte arter af projekter;
- d) Det samlede beløb og den varighed, der er forudsat for gennemførelsen af fællesskabsprogrammet;

3. De nærmere bestemmelser for anvendelsen af hvert fællesskabsprogram fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 1, idet Kommissionen træffer sin beslutning efter ligeledes at have hørt fondskomiteen angående de finansielle aspekter.

4. Alle fællesskabsprogrammer offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 17

1. Fondens støtte består i kapitaltilskud, der ydes én eller flere gange.

Før 30. juni 1967 fremlægger Kommissionen en rapport over de konklusioner, der kan drages ud fra de ved anvendelsen af denne bestemmelse indvundne erfaringer. Kommissionen stiller eventuelt forslag med henblik på at variere Fondens støtteformer.

2. Fondens intervention må ikke forringe konkurrencevilkårene på en måde, der er uforenelig med de principper, der på dette område er indeholdt i traktatens bestemmelser.

3. Kommissionen drager omsorg for, at Fondens foranstaltninger tilpasses Den europæiske Investeringsbanks og Den europæiske Socialfonds virksomhed.

Artikel 18

1. Med hensyn til et givet projekt

- kan de af Fonden ydede tilskud ikke overstige 25%;

- skal den, der har fordel af den foretagne forbedring, deltage finansielt med mindst 30%

alt i forhold til den foretagne investering.

Medlemsstaten, på hvis område projektet skal iværksættes, deltager i projektets finansiering. Hvis den for tiden gældende lovgivning i en medlemsstat imidlertid ikke giver hjemmel hertil, udsættes anvendelsen af denne bestemmelse, for så vidt angår denne medlemsstat, i de to første år efter denne forordnings ikrafttræden.

2. Før 30. juni 1967 forelægger Kommissionen en rapport over de konklusioner, der kan drages ud fra de ved anvendelsen af førnævnte bestemmelser indvundne erfaringer. Kommissionen stiller eventuelt forslag til ændring af disse bestemmelser, deres tilpasning til de forskellige i artikel 11, stk. 1, omtalte virksomheders specifikke behov for finansiering og til harmonisering af de enkelte staters fremgangsmåde vedrørende tilskyndelse til disse investeringer.

III. Fremgangsmåden for udviklingssektionen*Artikel 19*

1. Såfremt der henvises til denne artikels bestemmelser, fremsætter Det stående Landbrugsstrukturudvalg, der er nedsat ved artikel 1, i Rådets beslutning af 4. december 1962 om koordineringen af landbrugsstrukturpolitikken, en udtalelse, idet medlemsstaternes stemmer tildeles den i artikel 148, stk. (2), første afsnit i traktaten angivne vægt. I disse tilfælde finder fremgangsmåden i artikel 26 anvendelse.

2. Desuden kan Det stående Landbrugsstrukturudvalg ved dets formand høres i alle spørgsmål af generel betydning vedrørende Fondens udviklingssektion.

3. I de i denne artikel nævnte tilfælde er hver medlemsstat repræsenteret i Det stående Landbrugsstrukturudvalg ved højst fem embedsmænd.

Artikel 20

1. Ansøgninger om støtte fra Fonden skal være forelagt Kommissionen hvert år før 1. oktober. Kommissionen skal træffe en realitetsbeslutning inden 31. december det følgende år.

Ansøgninger om støtte for året 1964 kan imidlertid forelægges Kommissionen indtil 1. juli 1964.

2. Ansøgninger om støtte fra Fonden skal indgives gennem vedkommende medlemsstat.

3. For at et projekt kan opnå støtte fra Fonden, skal det anbefales af den medlemsstat, på hvis område det skal gennemføres.

4. Når en ansøgning ikke anbefales af vedkommende medlemsstat, kan denne til orientering give Kommissionen meddelelse om ansøgningen.

5. De oplysninger, som ansøgninger skal indeholde og den form, hvori de skal forelægges, fastlægges efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 1.

Artikel 21

1. Beslutning om ydelse af støtte fra Fonden træffes efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 1, idet Kommissionen træffer sin afgørelse efter at have hørt fondskomiteen om de finansielle aspekter og særlig om de disponible finansielle midler.

2. Kommissionens beslutning meddeles den pågældende medlemsstat såvel som de begunstigede.

Artikel 22

1. Der ydes støtte fra Fonden til de fysiske eller juridiske personer eller sammenslutninger deraf, der i sidste instans helt eller delvis bærer omkostningerne ved projektets gennemførelse.

Støtte fra Fonden ydes gennem det eller de organer, der er udpeget hertil af den pågældende medlemsstat.

2. Sålænge Fondens intervention finder sted, overgiver den myndighed eller det organ, der er udpeget hertil af den pågældende medlemsstat, til Kommissionen, på dens anmodning, ethvert bilag eller ethvert dokument, hvorefter det fremgår, at de finansielle eller andre betingelser er opfyldt for hvert projekt. Kommissionen kan om fornødent foretage kontrol på selve stedet.

Såfremt disse betingelser ikke er opfyldt, kan Fondens støtte udsættes, nedsættes eller bortfalde efter fremgangsmåden i artikel 19, stk. 1, idet Kommissionen træffer sin beslutning herom efter at have hørt fondskomiteen om de finansielle aspekter.

Kommissionens beslutning meddeles den pågældende medlemsstat såvel som de begunstigede.

3. De nærmere regler for anvendelsen af denne artikel fastsættes efter fremgangsmåden i artikel 26.

TREDJE DEL

GENERELLE BESTEMMELSER

I. Bidrag til Fonden

Artikel 23

De af hver medlemsstat foretagne nettoindførsler fra tredjelande, der lægges til grund ved beregningen af an-

den del af medlemsstaternes bidrag til Fonden, i medfør af artikel 7, stk. 1 i forordning nr. 25, beregnes således:

- a) For alle de produkter for hvis markeder forordning nr. 25 anvendes, i overensstemmelse med dens artikel 8;
- b) For den i artikel 3, stk. 1, i denne forordning omtalte periode, idet der ses bort fra de i artikel 2, stk. 4, omtalte transaktioner;
- c) Ved sammentælling af værdien af nettoindførslerne pr. sektor i den fælles markedsordning.

II. Komité for Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget

Artikel 24

1. Der nedsættes en Komité for Den europæiske udviklings- og garantifond for Landbruget i denne forordning benævnt »Fondskomiteen«.

2. Fondskomiteen yder Kommissionen bistand ved Fondens forvaltning, på de i artiklerne 25-28 fastsatte betingelser.

Artikel 25

1. Fondskomiteen er sammensat af repræsentanter for medlemsstaterne og for Kommissionen. Hver medlemsstat er i Fondskomiteen repræsenteret ved højst fem embedsmænd.

Fondskomiteens formand er en repræsentant for Kommissionen.

2. Når fremgangsmåden i artikel 26 tages i anvendelse, tildeles medlemsstaternes stemmer den i traktatens artikel 148, stk. (2), fastsatte vægt. Formanden tager ikke del i afstemningen.

Artikel 26

1. I de tilfælde hvor der henvises til fremgangsmåden i denne artikel forelægger formanden, enten på eget initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant, sagen for Komiteen.

2. Kommissionens repræsentant forelægger et udkast til de foranstaltninger, der skal vedtages. Komiteen udtaler sig om disse foranstaltninger inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget de pågældende spørgsmål haster. Udtalelsen vedtages med et flertal på tolv stemmer.

3. Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks kan anvendes. Såfremt disse foranstaltninger imidlertid ikke er i overensstemmelse med Komiteens udtalelse,

forelægges de straks for Rådet af Kommissionen; i så fald kan Kommissionen udsætte iværksættelsen af de vedtagne foranstaltninger i højst en måned fra tidspunktet for forelæggelsen for Rådet.

Rådet, der træffer sin afgørelse med kvalificeret flertal, kan træffe en afvigende beslutning inden for en måned.

Artikel 27

1. Fondskomiteen hører:

- a) hvor det er fastsat, at der skal foretages en høring;
- b) med henblik på vurderingen af Fondens bevillinger, der årligt skal opføres i overslaget over Kommissionens udgifter for det kommende regnskabsår og eventuelt i tillægsbudgetterne;
- c) angående de udkast til årsrapporter og den almindelige rapport, der udarbejdes i medfør af artikel 3, stk. 3 og artikel 4 i forordning nr. 25;
- d) angående de udkast til forslag fra Kommissionen til Rådet, der udarbejdes på grundlag af forordning nr. 25.

2. Fondskomiteen kan undersøge ethvert andet spørgsmål, der tages op af formanden, enten på dennes initiativ eller efter anmodning fra en medlemsstats repræsentant.

Den underrettes regelmæssigt om Fondens virksomhed.

Artikel 28

Formanden indkalder til Fondskomiteens møder.

Fondskomiteens sekretariat varetages af Kommissionens afdelinger.

Fondskomiteen fastsætter selv sin forretningsorden.

III. Afslutningsbestemmelser

Artikel 29

Medlemsstaterne stiller alle de oplysninger, der er nødvendige for at Fonden kan fungere hensigtsmæssigt, til rådighed for Kommissionen og træffer alle foranstaltninger, der er egnede til at lette den eventuelle kontrol, som Kommissionen finder det formålstjenligt at foretage forud for sine beslutninger om støtte fra Fonden.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 5. februar 1964.

På Rådets vegne
H. FAYAT
Formand